

[Finansministeren.]

beskatning for indkomståret 1970 på grundlag af deres selvangivelser for indkomståret 1969.

Finansministeren har herunder givet tilsagn om, at de lignende myndigheder vil blive instrueret om i videst muligt omfang at sammenholde de indkomster, der er lagt til grund ved forskudsregistreringen for indkomståret 1970 af de selvstændige erhvervsdrivende, med skatteansættelserne for indkomståret 1969 med henblik på ændringer af den foretagne forskudsregistrering.

Kommunerne vil blive instrueret ved en meddelelse fra kildeskattedirektoratet, som er under udarbejdelse og er blevet forelagt mig i dag. Meddelelsen vil altså blive udsendt i løbet af de allernærmeste dage.

Jeg ved ikke, om forslagsstillerne har tænkt sig en videregående revision, hvilket der næppe vil være tid til i kommunerne. Det kan i øvrigt nævnes, at i oktober 1969 udsendte vi en vejledning vedrørende supplerende forskudsregistrering; heri hed det:

„Som forhold, der kan give anledning til at foretage en nærmere undersøgelse af, om en skatteydere indkomst- eller formueforhold er undergået væsentlige ændringer, kan nævnes resultatet af skatteligningen for indkomståret 1969.“

Kommunerne er altså for længst gjort opmærksom på, at de skal være opmærksom på dette forhold. Vi har vejledet kommunerne om det allerede i efteråret 1969, og der bliver nu udsendt det cirkulære, som jeg har givet udskrivningsudvalget tilsagn om, således at dette punkt ikke længere skulle være et stridsspørgsmål os imellem, men til gengæld vel ikke kan fremstå som et alternativ til regeringens politik.

Hr. Per Hækkerup sagde i sit indlæg i dag, at kildeskatten var blevet forfusket, eller sådan noget lignende, fordi man ikke havde den samme strenghed over for B-skatteyderne som over for A-skatteyderne. Jeg vil gerne til dette sige, at det jo ikke er noget nyt i kildeskatteargumentationen. Det har været gammelt kendt fra den tid, hvor hr. Per Hækkerup sad i Store Kro og forsøgte at komme over Rubicon. Vi ved alle, at han ikke nåede tørskoet over, og at han kom den gale vej, han nærmede sig ikke Rom ved denne færd; men vi har erindring

om, at dengang drøftede vi, som vi gjorde det her i folketinget på det tidspunkt, i hvilken udstrækning B-skatteyderne gennem systemet blev favoriseret i forhold til A-skatteyderne. Det var ganske klart, at der var en forskel, at den kildeskat, som lod sig let praktisere som en indeholdelse i lønmodtagernes indtægter, straks var meget vanskeligere at praktisere for de selvstændige erhvervsdrivendes indtægter, at dér måtte der blive tale om en a conto-skat, en foreløbig skat, som man satte dem i for at opnå en vis samtidighed i lighed med, hvad der gjaldt for lønmodtagernes skatteforhold. Men det har altid været bekendt, at der ville fremstå denne forskel, og jeg synes, man retfærdigvis skal sige, når man nu taler om kildeskatten i dag, som hr. Per Hækkerup gjorde det, at vel har overgangen til kildeskat givet vanskeligheder af administrativ karakter, vanskeligheder for de erhvervsdrivende og vanskeligheder naturligvis for skatteyderne i almindelighed, men stort set må man vel også billigvis erkende, at overgangen til kildeskat er gået lempeligere og roligere, end man havde kunne befrygte, og at systemet er ved at indarbejde sig i folks bevidsthed på en sådan måde, at vel de fleste synes, det er forholdsvis behageligt i forhold til det tidligere skattesystem. Det siger jeg ikke som en ros til mig, for jeg ved godt, at jeg ikke har været den varmeste forkæmper for dette system, men jeg synes, man skulle tage det med, at systemet glider, og at det dog er lykkedes at få en administration, som trods alt har fået denne store overgang til et nyt skattesystem til at glide.

Jeg kan udmærket se vanskelighederne i det system, vi har tilrettelagt, og som vi har vedtaget i fællesskab, og derfor har jeg for et stykke tid siden nedsat et udvalg med direktør Poul Dahlgaard som formand, der har til formål at se på, om man kan nå frem til en mere definitiv kildeskat, så det ikke kun bliver en a conto-skat, en foreløbig beskatning, men en endelig beskatning, og vi kan blive fri for restskatterne i det omfang, som vi i dag må befrygte at vi får dem.

Man har dernæst foreslået som punkt 4 i 12 punkts programmet en forstærket beskatning af fortjeneste ved salg af jord og fast ejendom og ved handel med ejerlejligheder. Det er jo ikke noget nyt spørgsmål, den socialdemokratiske folketingsgruppe